

DANSKEREN

Nr. 25.

Blair, Nebr., Onsdag d. 28. Juni 1899.

8de Aarg.

Philippinerne.

Stillingen kritisk. — Aguinaldo den samme.

Flere Tropper behøves.

Arguelles dømt.

Medens de forskellige Retninger her i Landet gennem Blade, Foredrag og Diskussioner kæmper for og imod den Krig, der føres paa Philippinerne, mister vort Land flere og flere af sine Søner derovre. Det synes vel ikke at være saa mange, der falde for Infurgenternes Kugler, men naar man Dag efter Dag ser Listen over de, der ere døde paa Hospitalerne af deres Saar eller som en Folge af det farlige Klima derovre, saa bliver Tallet alligevel stort — altfor stort — tilfids.

Her hjemme diskuteres man om, hvorvidt Philippinerne i det hele taget vil være af nogen videre Betydning for vort Land. Derovre kæmpes den blodige Kamp for Erhvervelsen af et Land, til hvilket vor moraliske og kristelige Ret fra mange Sider bestrides.

En kompetent Mand har sagt, at den Historie med Philippinerne vil blive lang; thi disse Tagere ere vanstellige at faa Bugt med, og Aguinaldo er langt stærkere, end nogen har Anelse om. Stillingen er omtrent den samme, som den var med Spanien og Philippinerne, kun med den Forskel, at Amerikanerne jo nok vil gaa af med Sejren til sidst.

Aguinaldo har nok ventet paa Regn-tiden, og han synes ikke at tabe Modet, selv om han taber det ene Slag efter det andet. Han møder atter med friske Tropper og tænker som saa: „Jeg lærer vel Kunsten af dem til sidst.“ Nu har han selv overtaget Kommandoen over Gen. Yunas Afdeling og fortsættede den i sidste Uge med 2,000 Mand nye Tropper fra Antipolo Egnen.

Gen. McArthur's Folk har i den senere Tid sovet paa deres Baanen af Frygt for et pludseligt Overfald. De vente efter Lejlighed til et ordentligt Slag med Aguinaldo, men det synes han ikke at have rigtig Mod paa endnu.

Forleden Dag fangede vore Tropper et Musikkorps bestaaende af 82 Mand, der tilhørte Gen. Pio del Pilar's Afdeling, men var kommen Amerikanerne for nær.

Det synes nu klart nok, at Gen. Dis maaske have Forsikring, hvis han skal udrette noget videre paa Philippinerne, og der tales om 35,000 Mand, men om det skal være Volunteers (frivillige), eller en Del regulære Tropper skal med, er endnu Spørgsmaalet. Vor Regjering har ikke stort Mod paa at forlange flere Volunteers, og det kan man jo nok forstaa, men — „Mod bryder alle Love“, og det skal slet ikke undre os en skøn Dag at se en ny Opfordring fra Mr. Kinley om saa og saa mange Tusinde Volunteers til Philippiner Krig.

De gamle Volunteers, der nu have udtjent, begynde jo at indskrives og rejse hjem, hvilket Infurgentene synes godt om, da de tror, Marjagen dertil er den, at vore Tropper nu ere ledte af Krig og i Færd med at trække sig tilbage for at overlade dem hele Helligheden.

Oberst Arguelles, et af Philippiner-kommissionens Medlemmer, er nylig bleven dømt til 12 Aars Fængsel. Grunden mentes først at være den, at han var venlig overfor Amerikanerne; men man har fundet ud, at hans egentlige Brode bestaar i at have tillagt sig for megen Magt blandt Infurgentene. Han skal have udtalt noget om, at Urolighederne blandt de indfødte paa Philippinerne tidlig eller sent vilde føre til en Borgkrig, og at Selvfrye under Amerikanernes Overherredomme var at foretrække fremfor Uafhængighed under de nuværende Forholde.

Philippiner-Kongressen havde saa Sagen for, og en skarp Diskussion førte

tilfids til, at Arguelles blev dømt til Døden for Forræderi mod sit Land. Denne Dom blev dog senere formildet til 12 Aars Fængsel.

Oberst Arguelles omtales som en meget konservativ og respektet Mand, der har mange Venner paa Philippinerne.

Høstudsigterne.

Ifølge Rapporter fra Washington synes Udsigterne for en god Høst i Ar at være nok saa gunstige de fleste Steder i vort Land.

Der har iden senere Tid været ualmindelig varm de fleste Steder. I Mississippis og Missouridalen har de hyppige Regnstorme og Cykloner gjort megen Skade, hvorimod der klages over Tørre i Osten, i Tennessee og i den sydlige Del af Klippebjergene. Paa Stillehavskysten har Vejret været godt. Majen staar godt de fleste Steder, kun langs Mississippis og Missouris Floden har den faaet temmelig megen Regn. Havnen og Vinterhøden har man høstet i Sydstaterne, og Udsigten er ganske godt.

I Nord og Syd Carolina har Dime og Kentucky og Tennessee Græsopper gjort en Del Skade paa Tobakken.

Høsten har været mindre god i Diten paa Grund af Tørrer; derimod ere Udsigterne gode i Vesten.

I Illinois ere Vejrforholdene ubemærkede. Høede og Rughøsten er begyndt, og Resultatet er godt.

I Indiana er Udsigten af Høede høsten ikke saa overmaade stort. Derimod giver Hø, Tobak, Havre og Kartofler en god Ager.

I Ohio er Høstuddiget rigtig godt. Kun i den sydlige Del har det været lidt for fugtigt.

I Michigan har Vejret været gunstigt, og Sæden staar godt ubtænget Høden, som tildels er ødelagt af Rust.

I Wisconsin har Hagl og Regnstorme gjort en Del Skade i den vestlige og sydlige Del. Lidt Rust har vist sig paa Høden.

I Minnesota har Regnstorme anrettet megen Skade paa Lavlandet i den østlige Del, ellers staar Sæden godt.

I Iowa er Forholdet noget lignende som i Minn.

I N. og S. Dakota har Varme og Regn fremstjyndt Væksten. Høede og Havre staar udmærket; dog er det lidt senere end i For.

I Nebraska har Tørre Skadet noget i den sydlige Del, hvorimod den østlige Del har faaet Regn nok og har Udsigt til en god Høst.

I Kansas er Hødehøsten begyndt med tilfredsstillende Resultat.

I Colorado er Udsigterne gode i den vestlige Del. I den østlige Del er alt noget tilbage paa Grund af den sene Sommer.

I Arizona, hvor man mest lever af Kogopdrætning, klages over Mangel paa Græs flere Steder, særlig i den nordlige Del.

I Oregon, Washington og Californien staar alt, baade Høede og Frugt udmærket.

I Texas har man i den senere Tid faaet megen Regn. Hødehøsten er forbi og Tærskningen i fuld Gang.

I Kentucky er der ingen stor Høede-høst, men af god Kvalitet.

I Missouri er Arbejdet forsinket af Regn. Den meste Sæd staar godt.

Tørre i Østen.

Fra de østlige Stater klages der over Mangel paa Regn. Siden Sneen smeltede, har man næsten slet ingen Regn haft. Selve ligger tykt og frugte. Hø bliver der ikke stort af, og Frugt ser det ogsaa daarligt ud med. Stovbrand begynder hift og her, og Vandet i Bæltene synker Dag for Dag. Det siges at være flere Aar siden, man har set saadan Tørre i New York og Omegn.

Vi have nok faaet al Regnen her ude i Mellemstaterne i Ar.

Den skandinaviske Professorens forpøst

ved Minnefotas Statsuniversitet er endnu ikke bejagt; men nu er det dog omtrent afgjort, hvem den igtskelige skal blive, idet Board of Regents Komite endstemmig har indstillet Dr. J. E. Carlson til Prof. Bredas Efterfølger. Det blev altsaa ikke den saa meget omtalte men saa lidt kendte Student Hult.

Men hvem er saa Dr. Carlson? Han er en Sverjester født i Smaaland for 41 Aar siden, kom her til Landet i 15 Aars Alderen. Han har først gennemgaaet Gustavus Adolphus College i St. Peter, Minn., derpaa Augustana College, Rock Island, Ill., og endelig Universitetet i Upsala, Sverrig, hvor han fik Gradens som Dr. i Phil. Siden har Dr. Carlson været Professor ved Gustavus Adolphus College og er nu Meddaktør af „Minnesota Stats Tidning.“ Han omtales som en meget dygtig Mand, der i enhver Henseende vil kunne udfylde Pladsen som Professor i skandinaviske Literatur ved Minnefotas Statsuniversitet saa godt som nogen.

1. Nebr. Reg. kommer hjem.

Ifølge Telegram fra Oberst Mulford, Manila, til Nebraska's Guverner, sejlede første Nebr. Reg. fra Manila d. 22. ds. En stor Skare samlede straks i City Hall, Lincoln, for at lægge Planer til at give dem en ærefuld Modtagelse, naar de kommer hjem. En Komite paa 50 Medlemmer blev valgt til at arrangere en Velkomsthøst for Soldaterne.

Cykloner, Regn og Haglstorme fremdeles.

I og omkring Delwein, Ia., rasede sidste Onsdag Aften en frygtelig Storm og Regn, der ødelagde Gendommen til en Værdi af \$50,000. Der er ikke en Farm i 10 Miles Omkreds, som helt er gaaet fri. Vindmøller og mange Stalde ere blæste ned, 10 Huse, byggede af P. A. Russell, Chicago, for Jernbanearbejdere, blæste ned.

I Marion og Omegn, Ind., gjorde en Cyclone megen Skade i sidste Uge. I Gas City blæste Tagene af en meget stor Glasfabrik, de store Stortene blæste ned og ødelagte en Del af Maskinerne. Hagl gjorde stor Skade paa Sæden. Flere Mennesker kom til Skade, men ingen blev dræbt.

Et for Manson, Ia., ødelagde en Cyclone forrige Torsdag Aften adskillige Huse.

I Fort Dodge og Omegn ødelagde en voldsom Haglstorm samme Aften en umaadelig Mængde af Vinduesrudder. En Mand blev saa forstrækket, at han mistede Forstanden derved.

I La Crosse, Wis., havde man ogsaa Lørdag Aften et voldsomt Regnvejr med Hagl og Lynild. Lynet slog ned flere Steder.

Fra Winona, Minn., meldes og saa om Ulykker forsaaget ved Cycloner. Flere Bygninger ødelagtes, og 3 Mennesker saaredes, deraf den ene livsfarligt.

Sporvognskriften i Cleveland, Ohio.

fortæller endnu, og Resultaterne ere fremdeles Oploeb og Blodsudgydelse. Forleden Dag blev en Sporvogn standset og Motormanden slaaet, saa han tabte Bevidstheden. Konduktøren slogtede. En anden Sporvogn, hvori der var mange Kvinder, blev stenet, saa Sten og Glasstumper blandedes med de forfærdede Kvinde's Skrig. En besvimede. Ved Angrebet paa en tredje Vogn blev en Mand nedstødt. Passagererne slyngede, som de kunde bedst. Motormanden fyrede 3 Gange med sin Revolver ind i Mængden, hvorpaa han satte fuld fart paa og slyngede fra dem med sin Car. En Konduktør fik en Kugle i det ene Ben.

Kongresmand R. P. Bland er død.

Den gamle, vel kendte Leder blandt Republikanerne, R. P. Bland døde i sidste Uge i sit hjem i Lebanon, Missouri. Marjagen var La Grippe, hvoraf han har lidt, siden Kongressen sluttede i Martz Maaned.

I 26 Aar har Bland kæmpet for baade Guld og Sølv som Myntfod og Frimyntning af begge Metaller. Han har ogsaa været Kandidat for den demokratiske Præsidentnominering, men syntes stiftet over Udsaldet og tog ikke Del i den sidste Valgkamp.

Amerikansk Vin

har hidtil ikke kunnet maale sig med den franske og tyske, og man mente, at det var Druerne, som vare daarligere i Kvalitet. Man har dog nu fundet ud, at Fejlen ligger ikke hos Druerne, men det er i deres Behandling. Amerikanerne staa tilbage for Europæerne. Nu har man imidlertid haft Fagmand over i Frankrig og Tyskland at lære dem Kunsten af, og snart vil den amerikanske Vin kunne maale sig med hvilken som helst.

Desuden har man opdaget, at de dygtige Amerikanere ogsaa kunne lade sig narre. Man har nemlig her tøret en Del Ubler, hvis Kvalitet var saa daarlig, at de ikke kunne sælges friske, og saa sendt dem til Frankrig, hvor man har presset Saften ud af dem og ved adskillige kemiske Processer forandret dem til fransk Champagne, som saa senere sendes til Amerika og betales godt, da det jo er — fransk Champagne!

Tyveri i Omaha.

Albert Peterson (formodentlig en af vore Landsmænd) har gjort sig skyldig i et stort og vel adregnet Tyveri. Han har i et Aarstid været bestyrer som janitor hos en Juveler ved Ravn Mandelberg. Denne opdagede forleden Dag, at et Par Drenge til en Værdi af \$350, var borte, og da han ikke kunde finde dem, sendte han Bud efter Politiet. Dette kom og undersøgte nøje Butikken med det Resultat, at var Juvelerne sjaalen, maatte det være af en af hans egne Folk — maaske janitor'en. Derom vilde Mandelberg ikke høre Tale, da han ansaa ham for en meget hæderlig Mand.

En Tid gik, da Mandelberg atter saandede nogle meget kostbare Juveler og havde en Samtale med Peterson, der hævdede at hver Dag og saaledes maatte vide noget om Sagerne. Peterson nægtede bestemt og tilsvarede, at der var for meget Tyveri i dette Hus, til at han kunde være der. Det var bedst, han gik sin Vej, naar man ikke troede paa hans Uriglighed længere.

Nogen Tid efter kom Petersens Søns Aften til Politistationen og klagede over, at hans Fader var kommen fuld hjem og havde slaaet hans Moder stygt. Et Par Politibejente (de samme som havde søgt efter Juvelerne) gik med der ud og arresterede Petersen, der, da han saa dem, raabte: „Hvad i al Verden skal jeg arreteres for? Jeg har ikke sjaalet disse Diamanter.“ Nu var Mistanken styrket, og ved forøget Underjøgelse fandtes Petersens Navn hos adskillige Pantelaanere i Forbindelse med Gulduhre o. lgn.

Mandelberg blev gjort opmærksom herpaa og genkendte Ting, han dog aldrig havde faaet, som sine. Peterson maatte da endelig gaa til Befendelse, og det viste sig nu, at han havde begyndt Tyveriet allerede den første Dag, han var der, med at stjæle en Saks, og da det gik godt, fortsatte han med tilsvarende Genstande. Han har i Aarets Løb sjaalet Uhre, Solstøj og Juveler til c. \$1,000 Værdi. Det meste er funden enten hos Pantelaanere eller i hans eget Hus.

Stats-Nyheder.

New York.

Forleden blev en svensk Greve ved Navn Stjerngranat, der endog skal tilhøre en af de ældste og rigeste Adels-slægter i Sverrig, søgøgt af en Bige i New York for \$50,000, fordi han havde givet hende saadan et glimrende Hægtstabsløfte, og saa senere brudt det. Jurgen dømte ham til at betale hende \$45,87; men den velbaarne Greve havde ikke saa mange Penge, og derfor maatte han spædere i Fængsel. Rytter sig dog, at nogle Sverjere i New York ville betale Beløbet og saaledes gøre sit til at bevare den svenske Adels Ære.

Der findes mange Jøder i New York. Iblant dem arbejder bl. a. en Missionar Dunlap, der er fuldstændig lam og naas båret fra Sted til Sted. Han har flere Hjælpere, og de bo i en stor overtrukken Vogn, hvorfra der ogsaa prædikes for Folk paa Gaderne. Forleden blev der et voldsomt Oploeb, da Vognen viste sig i Jødekvarteret. Man hujede og skreg, omringede Vognen og bandt Hjulene sammen, saa de ikke kunde gaa rundt. En Mængde raabende Fruiter og Grøntsager regnede ned over Missionæren, ja selv Fire crackers blev kastet lige i Ansigtet paa den lamme Prædikant, der dog ikke forandrede en Mine. Der maatte endelig Bud efter Politiet for at befri de Tølerne.

D. Israel! naar vil du boje dig for Sandheden?

Indiana.

Et rødsfuldt Mord fandt for nylig Sted i Crawfordsville, Ind, idet en Fader tog sine fire Søner og fastede dem ned i Brønden, hvor han overbandede dem med Sten, til Naboen kom og fik ham standst. 2 af Børnene vare døde, de andre 2 vare levende, da de kom op.

En anden Mand der i Nærheden dræbte omtrent samtidig sin 15 aarige Søn ved i Brede at kaste et Stykke Træ efter ham; det ramte ham i Baghovedet, saa han døde samme Dags Aften.

Nebraska.

Gen. Wallington Booth, the American Volunteers Høding, var i Søndags i Omaha. Han talte om Eftermiddagen i Y. M. C. A. Bygningen og om Aftenen i en Methodistkirke, begge Steder for fuldt — ja, overfyldt — Hus. Som en Illustration af Hærens Arbejde brugte han et Træk fra Paris, hvor en meget fint klædt Dame en Dag tabte en kostbar Juvel i Rendestenen. Først prøvede hun at faa fat paa den ved Hjælp af sin Paraphy, men da dette ikke lykkedes, tråd hun til Mængdens Forbavelse sin fine hvide Silkehandfle af, foldebe Wæmen paa den sine Silkefjole op til over Albuen, og saa bøjede hun sig ned og begyndte med den blottede Haand og Arm at rode i Rendestensfjolen for at finde sin Juvel, og hun fandt den.

„Dette er,“ sagde Booth, „hvad the Volunteers arbejde paa, faste Formålens og Standsforstellers Handster af og gennemføge Rendestensfjolen for at finde de tabte Juveler: udbørlige Menneskesjæle.“

Forsigtigt.

Chicago har ifølge den sidste Folkestælling nu lidt over 2 Mill. Indbyggere.

Admiral Watson er nu kommen til Hong Kong for at overtage Kommandoen over den asiatiske Eskadre, der siden Deceens Afreise har været styret af Captain Barker.

Fire smaa Børn med Tilnavnet Christensen druknede forleden Dag i Platte River, efter hvad der meldes fra North Platte, Nebr. Et af Børnene var falden i Vandet, og de andre druknede under Forsøget paa at redde det.

Sidste Nytt.

Udlandet.

Dreyfus ventes.

Uroligheder i Brest. — Det ny Ministerium i Fære.

Ifølge Telegram fra Brest blev pludselig sidste Torsdag Krigsberetning „Tage“ beordret at stille i Seen. Ordren løb paa at det skulde holde Brove med Krigs-Bredterne. Men — Folk antog i Almindelighed, at det skulde møde „Sfar“ og tage Dreyfus om Bord, muligvis for at landfatte ham i en anden Havn.

Log — „Tage“ ventte tilbage Mandag Aften — uden Dreyfus. Sidste Onsdag laa „Sfar“ og indtog Kul fra „St. Michel“ (Azorerne).

Mandag Aften blev der et frygteligt Oploeb i Brest. Socialisterne havde organiseret et Møde for Dreyfus, men Politiet maatte hindre dets Afholdelse. Gendarmen, der fra hele Landdistriktet ere kaldte ind til Brest, holde Vagt overalt.

En Anarkist ved Navn Broussouleur forsøgte gentagne Gange at tale til de urolige Starer, men Politiet hindrede ham. Saa nøjedes han med at raabe: Ned med Haren! Leve Koubet! Leve Dreyfus! og leve den sociale Revolution! Flere Arrestationer maatte foretages — men man antager, at det hele kun er et Forsøg fra Socialisternes og Anarkisternes Side paa at stille i røre Vandet.

Dreyfus' Broder Mattieu er ankommen til Rennes, hvor Krigsretten skal sættes.

Det ny Ministeriums Mødtagelse i Deputeretkammeret og Senatet fandt Sted Mandag Eftermiddag.

Spanjolen var overordentlig stor, da Ministeriet jo (se næste Side) er saa uensartet sammenfat.

Men hvad sker? I Deputeretkammeret bekluttede de radikale Socialister og det demokratiske Venstre at stemme for Ministeriet. — Derved var Haren for, at Ministeriet straks skulde falde, overstaaet.

Ministeriets Meddelelse og Program blev vel modtaget i Senatet, nemlig med 187 Stemmer imod 25; i Deputeretkammeret fik det 263 Stemmer imod 237.

Programmet bevogede sig i ret almindelige Vendinger, men der lagdes særlig Vægt paa Respekten for Domstolens Afgørelse og — til den anden Side — for Hærens Interesser, altsaa just den gyldne Middelvej, som Krigsminister Gallifet er Repræsentant for.

Da nogle meget udbørlige og hidfuge Talere angreb det ny Ministerium, fordi det havde medtaget en Anti-Republikaner som Marquis de Gallifet, fortærede Waldeck-Rousseau roligt og befinde, at nu maatte man se at enes i denne vanskelige Tid. Ingen anden General havde villet modtage Krigsministerportefeuillen: „Vor Opgave er vanskelig. Hvordan end Kamret vil stille sig, har jeg gjort min Pligt“ vil det betegnende Ord for denne karaktersatte Mand.

Til Tider var Larmen i Kamret aldeles overvældende, og flere Medlemmer maatte kaldes til Orden.

Men — Ministeriet stod sig dog denne Gang. Nu vente vi og al Bæredens paa et — naar kommer Dreyfus? Hvad vil Krigsretten kende for Reil? Godt, om Ministeriet kan holde sig, til Retfærdighed og Sandhed er det Fyldest i Panama-Riget.

Frankrig og Kina.

Den franske Legations Tolk, Mr. G. A. Fliche, er i Mandags bleven overfalden af en Kineser. Den franske Gesandt har allerede forlangt Opregnsning hos Jung-li-Yamen.